

LUISTER NAAR LEERLINGEN MET AUTISME

Nienke Sloot en Sanne Vos, allebei met een bewogen schoolloopbaan achter de rug, zijn veilig geland op het Matrix Lyceum in Drachten. De havisten onderzochten wat jongeren met autisme nodig hebben om naar school te kunnen gaan.

José Hulsing

Naar school gaan met autisme is vaak een voortdurende strijd tegen vooroordelen en stereotypen. Nienke Sloot en Sanne Vos, twee twintigers uit Groningen, weten er alles van. De leerlingen van het Matrix Lyceum in Drachten interviewden scholieren en deskundigen over de vraag: wat hebben jongeren met autisme nodig om naar school te gaan?

„Mensen hebben direct een bepaald beeld dat niet perse hoeft te kloppen”, schrijven Nienke en Sanne in hun werkstuk. „Wanneer iemand aangeeft autisme te hebben, vullen mensen al snel van alles in over die persoon. Hij of zij houdt niet van fysiek contact, leeft in een eigen wereldje, kan heel snel luciferstokjes tellen en je moet in korte, duidelijke zinnen spreken, anders begrijpen ze je niet.”

Volgens Nienke en Sanne wordt er tegenwoordig niet voor niets gesproken over autisme spectrum stoornis (ASS). Een verzamelnaam, want niemand past in één vast hokje. Zelf verwoorden ze het zo: „Er is niet een ‘standaard autist’. Je kan autisme zien als een kleurenspectrum. Op zo’n spectrum heeft een kleine verschuiving naar links een andere kleur als gevolg. Autisme is bij iedereen anders en iedereen gaat er op een andere manier mee om.”

Voordat ze op het Matrix Lyceum terecht kwamen, zaten ze allebei al een tijdje thuis. Sanne vanwege een langdurige ziekteperiode. Nienke die zelf autisme heeft, werd angstig op

Nienke Sloot: „Op veel scholen denken ze: je hebt autisme, dus dit en dat moeten we voor jou doen. Dat werkt gewoon niet. Iedereen is anders.”

school. Sanne: „Een schoolsysteem gaat vaak uit van gemiddelden, als je erbuiten valt...” Nienke: „Op veel scholen denken ze: je hebt autisme, dus dit en dat moeten we voor jou doen. Dat werkt gewoon niet. Iedereen is anders.”

SOCIAAL OERWOUD

Natuurlijk is er wel een aantal kenmerken dat mensen met autisme delen. Ze hebben veelal moeite met het verwerken van prikkels en sociale interactie en zijn gevoeliger voor angststoornissen en depressie. Dit betekent volgens Nienke en Sanne dat school een sociaal oerwoud voor ze is, de onvoorspelbaarheid van een drukke schooldag en het contact met anderen zorgen voor extra stress en inspanning.

En dus is een initiatief als het Matrix Lyceum, een school voor havisten en vwo’ers met autisme (een samenwerking tussen Singelland, en RENN4), zo belangrijk, vinden de twee. Hier krijgen de leerlingen in kleine groepjes les van docenten van het naastgelegen Drachtster

Lyceum. Nienke: „Wij zitten in een vast lokaal op een vaste plek en krijgen hulp met overzicht en structuur houden. Maar het fijnste vind ik de rust.” Sanne: „De docenten en de mentor zijn heel betrokken. Er wordt op maat gekeken: wat werkt wel en wat werkt niet.”

Hun belangrijkste conclusie is dan ook: wil je goed onderwijs geven aan jongeren met autisme, luister dan naar ze en hoor waar ze behoefte aan hebben. „Wij hebben allebei op verschillende scholen gezeten en ervaren dat het verschrikkelijk is als scholen niet naar je luisteren. Ook in onze interviews kwamen we erachter dat het veel vaker mis gaat doordat er niet goed geluisterd wordt.”

Sanne, die volgend jaar eindexamen doet, en Nienke, die al klaar is en waarschijnlijk geschiedenis gaat studeren, hopen dat de aanpak van hun school meer navolging krijgt. Waar ze zelf zouden zijn zonder het Matrix Lyceum? „Ja, thuis”, roepen Nienke en Sanne in koor. Sanne: „Net als heel veel jongeren die prima een diploma kunnen halen onder de juiste omstandigheden.”

“
OP MAAT KIJKEN:
WAT WERKT
WEL EN WAT
WERKT NIET